

Alleen nog beeldbellen met papa en mama

Willemien Schenkeveld

Purmerend ■ Medewerkers van de Prinsenstichting, waar mensen wonen met een verstandelijke beperking, improviseren om het leven toch zoveel mogelijk door te laten gaan. Miranda Kaandorp, manager van woonlocatie De Spinnenkop in het Kwadijkerpark in Purmerend, vertelt:

Door de corona is het leven tot stilstand gekomen?

„Nee hoor, het leven gaat gewoon door.”

Maar de dagactiviteitencentra zijn toch dicht?

„Voor een deel wel. Maar de begeleiders daarvan komen nu naar de woningen. Iedereen die bij ons woont krijgt dagbesteding, zoveel mogelijk afgestemd op de cliënt.”

Hoe ziet dat dan eruit?

„Normaal gaan cliënten zelf 'naar hun werk'. Nu nemen begeleiders een groepje cliënten uit een huis naar de dagbesteding toe. Bij ons in het Kwadijkerpark kunnen ze bijvoorbeeld naar de Groene Hoek. Later komt daar dan weer een ander groepje uit een andere woning. Zo voorkomen we kruisbesmetting met het virus. Voor de duidelijkheid: gelukkig hebben we nog geen coronagevallen.”

Krijgt iedereen dezelfde soort dagbesteding als hij gewend is?

„Dat kan niet. Maar er zijn veel creatieve initiatieven. We hebben bijvoorbeeld ons eetcafé moeten sluiten. Maar nu staat er een tafel bij de buitendeur en kan iedereen buiten zijn bestelling voor een Coffee to Go opgeven. Natuurlijk wél anderhalve meter uit elkaar.

Eetcafé De Prins aan de Flevostraat in Purmerend. Vanaf links Ferry Peek, Dennis Witte en begeleidster Sanna Heemstra (begeleidster).

FOTO PASCAL FIELMICH

Dus die Coffee to Go is een leuk wandeldoel. Ik zie veel groepen cliënten wandelen en buiten zijn. Ook leuk: de medewerkers beweging hebben filmpjes gemaakt over hoe je thuis kunt sporten. Voetballen met een wc-rol bijvoorbeeld!”

Cliënten mogen voorlopig geen bezoek van hun familie?

„Ja dat is heel ingrijpend. Daar

worden mensen verdrietig van. Sommigen begrijpen heel goed wat er aan de hand is, anderen snappen het niet. Op iedere groep kunnen we beeldbellen, met Skype of Whatsapp. Daarmee zorgen we er zoveel mogelijk voor dat ze toch hun vader, moeder, broertjes en zusjes kunnen zien. En ook voor de familie is het natuurlijk echt moeilijk. We maken filmpjes die we

naar de familie sturen.”

Zijn er ook ouders die hun kind mee naar huis hebben genomen?

„Ja en daar hebben we ook veel contact mee. Maar we hebben bij de Prinsenstichting veel cliënten met een complexe zorgvraag. Voor hen is het vaak prettiger als ze in de vertrouwde omgeving hier

blijven. En voor hun ouders kan het ook te belastend zijn.”

Jullie werken je zeker allemaal het schompen?

„Het is anders werken. Het is altijd hard werken in de zorg, dat is bekend. Maar dit geeft ook veel verbodering met elkaar. Wel missen we natuurlijk erg de hulp van vrijwilligers en ouders.”